Johan

Na het avondeten liep hij, als het weer het toeliet, nog een stukje door de buurt. Dat vond hij prettig en was dit al jaren zo gewend. Een prachtige manier om zijn avondeten te laten zakken. Zeker in de zomer, dan waren er veel mensen op straat en op elke hoek was wel iets te doen. Als hij door Betondorp wandelde, ging hij ook altijd even kijken bij het Ajax-stadion.

De trainingsvelden waren vrij te bezoeken en dat deden meer mensen.
Niet dat hij voetbalfan was, nee, gewoon, voor de gezelligheid. En als hij dan weer thuiskwam, was de afwas klaar en zat zijn vrouw met koffie te wachten. Het leven was goed.

Op de hoek van de straat waar hij woonde, was een groepje jongens wat aan het voetballen. Ook leuk om naar te kijken. Die knapen speelden alsof hun leven ervan afhing, ze hadden zo veel vuur in hun spel. Hard roepen om de bal en elkaar constant aanwijzingen geven. Het was een lust voor het oog.

Deze keer deed er een wat kleiner mannetje mee. Hij was duidelijk sneller en reuze atletisch, en had bovendien veel spelinzicht. Hij stond hij steeds op de goede plek om aangespeeld te worden. En als hij de bal had, dan gebeurde er iets. Zijn maatjes riepen om de bal en zijn aandacht. Met het grootste gemak speelde hij alle tegenstanders voorbij. Die bal zat aan zijn voet geplakt, en dan die snelheid, fabelachtig.

Het hele groepje leek door zijn aanwezigheid harder te werken, waarbij iedereen oplette waar hij was. Hij leek hun aanvoerder en was de spin in het web.